

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pk.IV.20.569/2019/2. szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Staudt Gábor ügyvéd által képviselt **B. L.** kérelmezőnek a **Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Területi Választási Bizottság** 2019. november 8. napján kelt 82/2019. (XI. 8.) számú határozata ellen benyújtott bírósági felülvizsgálat iránti kérelme folytán indult nemperes eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

V É G Z É S T :

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Területi Választási Bizottság 82/2019. (XI. 8.) számú határozatát **részben megváltoztatja** és rendelkező részének második és harmadik bekezdését az alábbiak szerinti újraszövegezi:

„Az elsőfokú határozat rendelkező részének első bekezdését megváltoztatja: a dokumentumot a TVB szórólap helyett személyes megkeresésnek minősíti.

A rendelkező résznek a kifogás tárgyát képező dokumentum tényállításával kapcsolatos megállapításait megváltoztatja, egyidejűleg megállapítja, hogy a TVB 71/2019. (X. 18.) számú határozatában B. L. személyével összefüggésben tevékeny magatartást nem állapított meg.”

Egyebekben a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Területi Választási Bizottság 82/2019. (XI. 8.) számú határozatát helybenhagyja.

Kötelezi a kérelmezőt fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 10.000,- (Tízezer) forint feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket.

A végzés ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

I N D O K O L Á S

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Területi Választási Bizottság 71/2019. (X. 18.) számú határozatával a (város neve)-i Helyi Választási Bizottság 67/2019. (X. 14.) számú határozatát megsemmisítette és 2019. november 10-re új polgármester-választást tűzött ki. Ezen a megismételt választáson indult polgármester-jelöltként a kérelmező.

Pár nappal a megismételt polgármester-választást megelőzően (személy 1) és (személy 2) aláírásával olyan szórólap került terjesztésre (város neve)-ben, valamint megosztásra (személy 1) facebook-os közösségi oldalán, illetve (személy 1) olyan videót osztott meg szintén e közösségi oldalon, melyek miatt a kérelmező kifogást terjesztett elő a (város neve)-i Helyi Választási Bizottságnál 2019. november 2-án. A HVB a kifogást érdemi vizsgálatra alkalmasnak minősítette, 79/2019. (XI. 5.) számú HVB határozatával annak részben helyt adott és a jelöltet, valamint (személy 2)-t eltiltotta a további jogszabálysértéstől. Megállapította, hogy a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (Ve.) 144. § (1) bekezdése alapján a szórólap választási plakátnak minősül, melyen fel kell tüntetni a kiadó nevét, székhelyét és a

Pk.IV.20.569/2019/2. szám

kiadásért felelős személyt. A határozat szerint a szórólap vonatkozásában a jogsértők személye megállapítható, hiszen az impresszum hiányzik, de azt aláírták. Többségi szavazással megállapította, hogy a facebook-on közzétett tényállítás sérti a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontja szerinti alapelvet, ugyanakkor nem adott helyt a kifogást tevő azon indítványának, hogy kötelezze mindkét személyt a HVB határozatának közzétételére a Facebook közösségi oldalon.

A határozattal szemben mindkét érintett, (személy 1) és (személy 2) terjesztettek elő fellebbezést. Érvelésük szerint a kifogás elkésett, ezen túl hivatkoztak arra, a szórólap közvetlen megkeresésnek minősül, ezért nem szükséges elem az impresszum. Utaltak arra, a kérelmező neve nem hangzott el a videofelvételben.

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Területi Választási Bizottság a fellebbezéseket egy eljárásban bírálta el, mert azok tartalmilag megegyeztek. A TVB 2019. november 8-án kelt 82/2019. (XI. 8.) számú határozatával a fellebbezéseknek helyt adva a (város neve)-i Helyi Választási Bizottság 79/2019. (XI. 5.) számú határozata rendelkező részének első bekezdését hatályon kívül helyezte, a dokumentumot szórólap helyett személyes megkeresésnek minősítette. A HVB határozata rendelkező részének a kifogás tárgyát képező dokumentum tényállításával kapcsolatos megállapításait hatályon kívül helyezte, egyidejűleg megállapította, hogy a TVB 71/2019. (X. 18.) sz. határozatában B. L. személyével összefüggésben tevékeny magatartást nem állapított meg. Ezen túl a HVB határozatának (személy 1)-re és (személy 2)-re vonatkozó rendelkezéseit mellőzte, míg a kifogást egyebekben elutasító részét helybenhagyta. Határozatának indokolásában rámutatott, a dokumentum személyes megkeresésnek minősül a rendelkezésre álló adatok és a terjesztés módja miatt, ezért az impresszum hiányára vonatkozó marasztaló rendelkezésnek nincs helye. A HVB határozatának B) pontja utolsó bekezdésében szereplő ténymegállapítása a TVB 71/2019. (X. 18.) határozatát pontatlanul idézi, ezáltal helyezkedik jogsértően arra az álláspontra, hogy a dokumentum valótlan megállapításokat tartalmaz. Ezzel szemben a TVB határozata a kérelmező személyével kapcsolatban nem állapított meg tevőleges magatartást, következésképpen B. L. cselekvésével kapcsolatos megállapításokat érdemben nem értékelte.

A határozat ellen a kérelmező – a törvényes határidőben jogi képviselővel eljárva – felülvizsgálati kérelmet nyújtott be annak megváltoztatása érdekében. Hivatkozása szerint a kifogásolt nyomtatott papírlap egyértelműen szórólap, mivel a választási kampány során jelöltet népszerűsít. Különösen szórólapnak minősül azért is, mert postaládákba került elhelyezésre és nem közvetlen politikai kampány útján került terjesztésre. Véleménye szerint tévedett a TVB határozatában amikor ezt közvetlen megkeresésként értelmezte, és ezzel kivonta a Ve. 144. § hatálya alól. Ezen túl érvelt azzal is, a TVB nem támasztotta alá azt, miért minősített közvetlen megkeresésnek, annak cáfolatát sem vezette le, hogy miért nem minősül választási plakátnak a kifogásolt dokumentum. Nem foglalkozott a TVB azzal sem, hogy miért nem marasztalandó el (személy 1) és (személy 2) a facebook oldalon közzétett video miatt. Véleménye szerint irreleváns a TVB határozatának indokolása avonatközásban, hogy a magánszemélyek kommunikációja nem minősül választási kampánytevékenységnek. Sem (személy 2), sem (személy 1) nem magánszemélyként kommunikált a kifogás tárgyát képező szórólapon és videoban, utóbbi ugyanis mint polgármester-jelölt, (személy 2) pedig, mint a térség országgyűlési képviselője nyilatkozott meg. Végül rámutatott, a TVB határozata sérti a Ve. 231. § (5) bekezdés b) pontját.

A bírósági felülvizsgálati kérelem kisebb részben **alapos**.

Pk.IV.20.569/2019/2. szám

Az ügyben alapvetően az képezte vita tárgyát, szórólapnak minősül-e a kérelmező által kifogásolt levél. A Ve. 140. §-a szerint kampányeszköznek minősül minden olyan eszköz, amely alkalmas a választói akarat befolyásolására, vagy annak megkísérlésére. Kampányeszköznek minősül a jelölő szervezet, vagy jelölt által történő közvetlen megkeresés is.

A Ve. 144. § (1) bekezdése értelmében a törvény alkalmazásában plakát a választási falragasz, felirat, szórólap, vetített kép, embléma mérettől és hordozóanyagtól függetlenül. A plakáton – így a szórólapon – fel kell tüntetni a kiadó nevét, székhelyét és a kiadásért felelős személy nevét (Ve. 144. § (2) bekezdés). A Ve. 144. §-a – az ehhez fűzött indokolásnak megfelelően – taxatív, részletes, speciális szabályozást rögzít a plakátra vonatkozóan. Következésképpen a 144. § (2) bekezdés második mondatában feltüntetett, a plakát kötelező tartalmi eleme nem irányadó a jelölő szervezet, vagy jelölt által történő közvetlen megkeresések esetén.

A Kúria elvi jelleggel rögzítette, a választási kampány a jelölő szervezetek és jelöltek közötti verseny, amelynek kifejezett célja a választópolgári akarat befolyásolása, formálása, a választópolgárok meggyőződésének kialakítása. A kampányhoz kötődő jogegyenlőség követelménye, az egyenlő esély elve a választási kampány idején akkor érvényesül, ha a jelölő szervezetek és jelöltek számára azonosak azok az objektív, külső feltételek, amelyek mellett képesek választási üzeneteiket eljuttatni a választókhoz. Így külső, objektív feltétel – egyebek mellett – az, hogy azonos eséllyel férjenek hozzá azokhoz az eszközökhöz, alkalmazhassák azokat a technikákat, amelyek sikeresen és hatékonyan többszörözik meg kommunikációjuk meggyőző erejét (Kvk.IV.37.359/2014/2.).

A kérelmező lényegében arra hivatkozott, hogy az érintett dokumentum a Ve. 144. § (2) bekezdés második mondatában foglalt tartalmi követelményeknek nem felel meg. Az ítéletábla meglátása szerint a szórólap olyan kampányeszköz, amelyből magából a szórólapból egyértelműen és nyilvánvalóan megállapítható, hogy kinek a támogatására ösztönöz (hasonlóan: Kvk.V.37.941/2016/3.). Ezzel szemben a kifogásolt dokumentum egy tájékoztatást közöl arra vonatkozóan, hogy a településen miért kerül sor megismételt választásra. Abban nincs meghatározva, hogy mely jelölt vagy jelölő szervezet támogatását kéri, következésképpen helytállóan állapította meg a Területi Választási Bizottság, hogy az személyes megkeresésnek minősül. Ennél fogva a plakátra vonatkozó tartalmi előírás nem irányadó rá.

A Ve. 142. §-a szerint nem minősül választási kampánynak a választási szervek tevékenysége, az állampolgárok, mint magánszemélyek közötti személyes kommunikáció függetlenül annak tartalmától és formájától. Ez azt jelenti, nem minősül kampánynak a magánszemélyek közötti kommunikáció abban az esetben sem, ha annak célja a másik magánszemély választói akaratának befolyásolása. A facebook oldalon közzétettekkel kapcsolatban megállapítható, hogy egy magánszemély által a facebook-on keresztül megvalósuló közlés nem minősül választási kampánynak (Kvk.III.38.079/2014/2.).

Alapos volt ugyanakkor a bírósági felülvizsgálati kérelem a TVB határozata rendelkező része vonatkozásában, ezért etekintetben az ítéletábla a Ve. 231. § (5) bekezdés b) pontja alapján azt részben megváltoztatta és újrászövegezte.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábla a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Területi Választási Bizottság 82/2019. (XI. 8.) számú határozatát – a rendelkező részben foglaltak szerint – a Ve. 231. § (5) bekezdés b) pontja alapján részben megváltoztatta, egyebekben a Ve. 231. § (5) bekezdés a) pontja értelmében helybenhagyta.

Az eljárás illetékének mértékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 45/A. § (5) bekezdése alapján állapította meg azzal, hogy annak viselésére a kérelmező a Ve. 228. § (2)

Pk.IV.20.569/2019/2. szám

bekezdése szerint alkalmazandó, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) 35. § (1) bekezdése, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése szerint köteles, mivel felülvizsgálati kérelme érdemben nem volt alapos.

Az ítéletábla határozata ellen a további jogorvoslatot a Ve. 232. § (5) bekezdése zárja ki.

Szeged, 2019. november 14.

Dr. Hámori Attila s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k.
előadó bíró

Dr. Bálint Attila s.k.
táblabíró